

DE HEEMKUNDIGE ONTDEKKINGSREIZIGER

Hugo Lambrechts-Augustijns

Onlangs las ik een prachtig gedicht van T.S.Eliot.¹

*Old men ought to be explorers
Here and there does not matter
We must be still and still moving
Into another intensity
For a further union, a deeper communion
Through the dark cold and the empty desolation,
The wave cry, the wind cry, the vast waters
Of the petrel and the porpoise. In my end is my beginning.*

In vertaling luidt dit als volgt.

*Oude mensen zouden ontdekkingsreizigers moeten zijn
hier en daar doet er niet toe
Altijd opnieuw moeten we trekken
naar een ander, een volgende intensiteit
voor verder één worden, dieper samenzijn,
door de duistere koude heen en de lege woestenij,
de golfslag roept, de wind roept, het wijde water
van de stormvogel en de bruinvis. In mijn eind is mijn begin.*

Wij zijn ontdekkingsreizigers op heemkundig vlak, of we oud zijn of niet. Met het bewaren van ons verleden verzeilen we niet in een duistere koude en lege woestenij. De golfslag van onze grond roept ons. We zijn niet met ons einde bezig, maar met ons begin en we beginnen steeds opnieuw.

¹ Thomas Stearns Eliot (Saint Louis – Missouri 1888 – Londen 1965) was een Amerikaans-Brits dichter, toneelschrijver en literatuurcriticus. Hij kreeg in 1948 de Nobelprijs voor literatuur.